

sionen ser sundt paa dette Forhold. Jeg tror, det var rigtigt, om man standsede denne Tilgang, som er noget usund, og rettede sig efter Loven af 1873 og de i Henhold hertil fastsatte Vedtægter, for at man ikke, naar man en Gang skal til at regulere Forholdene, skal være afskaaren derfra i en lang Fremtid, fordi der har meldt sig saa overordentlig mange til disse Næringer; da vil det naturligvis være endnu vanskeligere at faa Forholdet ordnet paa den rette Maade. Jeg har selvfølgelig heller ikke ønsket Udvalg, men da det ønskes fra anden Side her i Salen, skal jeg ikke modsætte mig det, men jeg vil rigtignok meget ønske, at det Udvalg, der bliver nedsat, vil fremme Sagen med den Hurtighed, den fortjener.

Hey: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for 9de Kreds (Nordby) i, at dette Lovforslag er kort, et lille Lovforslag og let at gennemskue. Jeg har haft ganske overordentlig let ved at gennemskue dette Lovforslag; jeg har ikke svært ved at se, ikke blot hvad det er, man vil, men hvad det er, man opnaar. Det, man vil, er jo ganske simpelt dette, vistnok meget rigtige, at man vil forhindre den Virksomhed, der gaar ud paa at tage Gæstgiverborgerskab for at drive Værtshusholderi. Det er vistnok meget rigtigt, men man gaar jo meget, meget videre. Man forhindrer for en Række Aar al Etablering af virkelig Gæstgiveri- og Hotelvirksomhed for hele Landet. Jeg kan ikke se andet, end at man griber ind i bestaaende Rettigheder paa en Maade, som er ganske overordentlig stærk. Hvorledes oprette Folk rundt om i Landet Gæstgiverier og den Slags Bedrifter? Det forberedes jo ofte meget længe. Det er ganske sikkert, at der vil for Øjeblikket — uden at jeg skal nævne bestemte Tilfælde — Landet over være under Forberedelse eller Opførelse Bygninger til Hotelvirksomhed og Gæstgiveri, som man har forberedt maaske fra Oktober Flyttedag eller lignende. Man gør det hele færdigt, man køber Møbler og monterer, fordi man tror, at det er som i gamle Dage, at naar man kommer til April Flyttedag med sine Papirer og vil have Borgerskab, kan man faa det. Men saa kan der allerede til den Dag være vedtaget en Lov, som siger: Nej, allerede fra den Dag, dette Lovforslag er forelagt, kunne I ikke faa de Bevillinger, som I have gjort Regning paa, og som ere nødvendige for at drive de Virksomheder, som I for længe siden have forberedt.

Det er ganske klart, at det er det, man opnaar. Og selv om Magistraten ude omkring i Byerne — eller hvem det er, der skal dispensere derfra, jeg husker det nu ikke — maatte sige: Ja, vi se godt, at denne Mand har ikke haft til Hensigt at ville drive Værtshusholderi, han har villet indrette et Etablissement, der passer Byen i det hele taget — saa kan der dog ikke gives Næringsbevis, thi der kan efter Lovforslaget kun dispenseres overfor ældre bestaaende Virksomheder, der skulle gaa over paa andre Hænder. Der kan ikke laves noget som helst nyt i disse 3 Aar, man tænker paa. Og det er ganske mærkelige Etablissements, om jeg saa maa sige, der blive oprettede efter denne Lov. Naturligvis kan man sige, at de, der faa dem, maa tage Skade for Hjemgæld, men hvilke Folk maa der komme i disse Gæstgiverier? Hvis en Mand f. Eks, rejser her til Byen og tager ind paa et saadant Gæstgiveri, maa han gerne sidde og spise der, men hvis han ønsker at se sine her-værende Børn og spise sin Aftensmad sammen med dem der, saa maa det ikke ske. De kunne se paa, at Manden spiser, og saa kunne de gaa et andet Sted hen, men han maa ikke have Lov til at spise sammen med sin Familie paa det Sted, han bor. Naa, det er mindre vigtigt, men det er dog nogle ganske ejendommelige Gæstgiverier, man vil lave der.

Jeg tror ikke, at der er nogen som helst Grund til, som foreslaaet af det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh), hvem jeg ellers i det hele taget kan slutte mig til, at sende dette Lovforslag, som det nu ser ud, ud til Byraadenes Erklæring. Jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at Byraadene alle som en ville sige: Nej, Hensigten er maaske god nok, men Virkningerne ere rigtignok saaledes, at vi paa det bestemteste maa frabede os det. — Jeg vil slutte med at sige, at hvis dette lille Lovforslag skal være en Forsmag paa, hvad vi kunne yente os af Ædruelighedskommissionen, som har siddet nu paa 3die Aar, saa maa jeg sige, at jeg venter mig ikke noget saa overordentlig godt for Næringsdriften herhjemme af den.

Tolderlund: Det foreliggende Lovforslag er jo en Løjlighedslov, der er fremsat for at stoppe for Tilgangen af saadanne Gæstgivere, som egentlig have til Hensigt at drive Beværternæring. Dette Forslagets Formaal har min Tilslutning, for det har altid været en Uting, at der kunde erhverves Borgerskaber, som gave en